

Copyright © 2018 EDITURA FOR YOU

Toate drepturile asupra versiunii în limba română aparțin Editurii For You. Reproducerea integrală sau parțială, sub orice formă, a textului din această carte este posibilă numai cu acordul prealabil al Editurii For You.

Redactare: Alexandru BUICAN

Tehnoredactare: Stelian BIGAN

Design copertă: Stelian BIGAN

**Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
GIBRAN, KAHLIL**

Profetul / Kahlil Gibran ; trad. din lb. engleză de Ana-Maria Datcu ; cuv. înainte de Teodora Enache. - București : For You, 2018
ISBN 978-606-639-224-2

I. Datcu, Ana-Maria (trad.)
II. Enache, Teodora (pref.)

821.411.21

Editura For You
Tel./fax. 021/665.62.23
Mobil: 0724.212.695; 0724.212.691
E-mail: comenzi@editura-foryou.ro
Website: www.editura-foryou.ro
Facebook: Editura-For-You
Instagram: @edituraforyou/
Twitter: @EdituraForYou

Printed in Romania
ISBN 978-606-639-224-2

Kahlil Gibran

Profetul

Traducere din limba engleză de
Ana-Maria Datcu

Cuvânt înainte de Teodora Enache

Editura For You
București

Cuprins

Nota editorului / 5

*„Profetul este manualul meu de eliberare”,
cuvânt înainte și notă biografică
de Teodora Enache / 7*

Profetul

Sosirea corabiei / 31

Iubirea / 39

Casătoria / 43

Copiii / 45

Dărnicia / 47

Mâncarea si băutura / 51

Munca / 53

Bucuria și tristețea / 57

Veșmintele / 63
Cumpărarea și vânzarea / 65
Crima și pedeapsa / 67
Legile / 73
Libertatea / 77
Rațiunea și pasiunea / 81
Suferința / 85
Cunoașterea de sine / 87
Învățătura / 89
Prietenia / 91
Cuvântarea / 93
Timpul / 95
Binele și răul / 97
Rugăciunea / 101
Plăcerea / 105
Frumusețea / 109
Religia / 113
Moartea / 117
Rămas-bun / 119

Bucuria lecturii nu se oprește aici!
Iată și alte titluri apărute
la Editura For You:

- Leo Angart • Să ne îmbunătățim vederea în mod natural, ușor, eficient și cu rezultate rapide
- Elena Anghel-Stănilă • Psihologia educației pe tot parcursul vieții, pentru specialiști și adulți interesați de propria lor dezvoltare
- Mark Anthony • Iubirea trece Dincolo
- Bjorn Aris • Calea japoneză a sabiei. Arta marțială a afacerilor
- Bernie Ashman • Semne zodiacale și vieți trecute
- P.M.H. Atwater • Copiii cei noi și experiențele din preajma morții
- Ron Baker • O lume în curs de vindecare. O experiență personală de renaștere a sufletului
- Dr. Linda Backman • Evoluția sufletului
- Georgiana Bărbulescu • Dicționar român-portughez
- Dawn Braumann Brunke • Vocile animalelor. Comunicare telepatică în rețea vieții
- Gabrielle Bernstein • Dependent de Spirit • Miracole acum. 108 instrumente transformatoare pentru mai puțin stres, o viață mai linistită și descoperirea adevăratului tău scop • Se pot produce miracole. Un ghid de modificări subtile pentru o transformare miraculoasă și pentru fericire nemărginită
- Irina Binder • Fluturi, vol. I-III • Insomnii • Străinul de lângă mine
- Gregg Braden • Adevar profund • Efectul ISAIA. Decodificarea științei pierdute a rugăciunii și a profetiei • Matricea divină. Un pod ce leagă timpul, spațiul, miracolele și credințele • Misterul anului 2012 • Secretele pierdute ale rugăciunii • Suntem creați cu intenție • Vindecarea spontană a credinței. Să zdruncinăm din temelii paradigma falselor limite
- Sylvia Browne • Călătorul mistic. Cum să înaintăm spre un nivel mai înalt de spiritualitate
- Dan Brulé • Respiră pur și simplu
- Elizabeth Burton Scott • Miracolul vindecării copilului meu. Manual de vindecare a autismului
- Adrian Butash • Binecuvântează această hrană. Binecuvântări străvechi și contemporane din întreaga lume
- Cheryl Canfield • Vindecarea profundă. Puterea acceptării pe calea către starea de bine

Sosirea corabiei

Almustafa, alesul și preaiubitul, aurora zilelor sale, așteptase vreme de doisprezece ani în orașul Orphales corabia ce trebuia să-l poarte înapoi în insula lui de baștină.

Și în al doisprezecelea an, în a șaptea zi din Ielool, luna secerișului, el s-a urcat pe dealul din afara zidurilor cetății și a privit spre mare; și a văzut corabia venind odată cu ceața.

Atunci, porțile inimii lui s-au deschis și bucuria lui a zburat departe, pe mare. Și-a închis ochii și s-a rugat în tăcerea sufletului său.

Dar, coborând dealul, l-a cuprins tristețea și s-a gândit în inima lui:

„Cum să plec de aici împăcat și fără întristare? Nu, nu pot părăsi această cetate fără a-mi simți sufletul rănit.

Lungi au fost zilele de durere pe care le-am petrecut între zidurile sale și lungi au fost nopțile de singurătate; și cine se poate îndepărta de durerea sa și de singurătatea sa fără regret?

Mi-am împrăștiat pe aceste străzi prea multe fărâme ale spiritului și prea mulți sunt copiii dorinței mele care se plimbă goi printre aceste dealuri, și nu le pot părăsi fără a mă simți împovărat de durere.

Nu este un veșmânt de care mă descotorosesc în această zi, ci o piele pe care o jupoii cu proprietate-mi mâini.

Nici nu este un gând pe care îl las în urmă-mi, ci o inimă îndulcită cu foame și cu sete.

Însă nici nu mai pot zăbovi pe aici.

Marea, cea care cheamă toate lucrurile către ea, mă cheamă acum și pe mine și trebuie să mă îmbarc.

Căci a mai rămâne, deși orele ard noaptea, ar însemna să îngheț și să mă transform în cristale și să mă încremenesc într-o matrită.

Bucuros aș lua cu mine tot ceea ce este aici. Dar cum să fac asta?

Vocea nu poate lua cu sine limba și buzele care i-au dat aripi. Singură trebuie să-și caute înălțarea.

Și singur și fără cuib trebuie să zboare vulturul în jurul soarelui.“

Ajuns la poalele dealului, s-a întors din nou spre mare și și-a văzut corabia apropiindu-se de port; iar la prora îi zări pe marinari, oameni din țara lui.

Și sufletul lui a strigat la ei și le-a spus:

„Fii ai mamei mele străbune, voi, călăreți ai valurilor,

Cât de des ați navigat în visele mele! Și acum, iată, veniți întru trezirea mea, care este și cel mai profund vis al meu.

Sunt gata de plecare, iar nerăbdarea mea și-a întins velele, în aşteptarea vânturilor.

Numai o ultimă suflare voi mai respiră în acest aer, voi mai arunca o ultimă privire iubitoare înapoi,

Abia apoi mă voi afla printre voi, năier printre năieri.

Iar tu, mare infinită, mamă liniștită,
Care ești unica pace și unica libertate pentru
râuri și pentru vârtejuri,

Numai o singură involburare va mai face acest curent, numai un singur murmur în acest luminiș,

Și atunci voi veni la tine, o picătură nemărginită într-un ocean fără margini.“

Respect
Şi, mergând, el tăia văzut de departe bărbați și
femei părăsindu-și ogoarele și podgoriile și gră-
bindu-se spre porțile cetății.

Şi le auzi vocile chemându-i numele și stri-
gând de la un ogor la altul, vestindu-și unul altuia
venirea corabiei sale.

Şi el și-a spus:

„Să fie ziua despărțirii o zi a adunării?

Şi se va spune oare că apusul meu a fost de fapt
răsăritul meu?

Şi ce să-i dăruiesc aceluia care și-a lăsat plugul
în mijlocul brazdei sau aceluia care și-a oprit roata
teascului?

Ar trebui ca inima mea să devină un copac în-
cărcat cu rod, pe care ar trebui să-l adun și să-l
dăruiesc lor?

Şi ar trebui ca dorințele mele să curgă precum
o fântână care să le umple cupele?

Sunt eu oare o harpă pe care mâna Preamăritului
o face să răsune ori sunt un flaut prin care trece
suflarea Lui?

Eu sunt un căutător al tăcerilor. Ce comoară
am găsit în tăcerile mele pe care să o pot îm-
părtăși cu incredere?

Dacă aceasta este ziua mea pentru recoltă, pe
ce câmpuri am semănat sămânța și în ce anotim-
puri imemoriale?

Dacă aceasta este într-adevăr ora în care îmi
ridic lampa, nu a mea este flacăra ce ar trebui să
ardă în ea.

Pustie și întunecată va fi lampa când o voi
înălța,

Iar paznicul nopții o va umple cu ulei și o va
și aprinde.“

Acestea erau gândurile sale. Dar multe au ră-
mas nespuse în inima lui. Căci el însuși nu-și pu-
tea rosti taina cea mai profundă.

Şi când a intrat în cetate, poporul i-a ieșit în
întâmpinare și toți i-au vorbit ca și cum ar fi avut
o singură voce.

Iar înțeleptii cetății au pășit dinainte și au spus:
— Încă nu pleca de la noi.

În amurgul nostru ai fost ca o amiază, iar tine-
rețea ta ne-a dat visuri la care să visăm.

Nu ești străin printre noi, nici oaspete, ci fiul
nostru drag și preaiubit.

Nu lăsa ca ochii noștri să sufere de dorul pre-
zenței tale.

Iar preotii și preoțeșele îi spuseră:

— Nu lăsa ca valurile mării să ne despartă, nici ca anii pe care i-ai petrecut în mijlocul nostru să devină o amintire.

Ai umblat printre noi ca spirit luminat, iar umbra ta a fost lumină pe chipul nostru.

Mult te iubim. Dar dragostea noastră a rămas nerostită și cu voaluri s-a înfășurat.

Iar acum glăsuiește cu putere dinaintea ta și stă fără voaluri în fața ochilor tăi.

Niciodată dragostea nu-și cunoaște propria adâncime până când nu vine ora despărțirii.

Și alții au venit să-l înduplece. Dar el nu le-a răspuns. Doar și-a aplecat capul; iar cei care stăteau mai aproape de el au văzut lacrimi curgându-i pe piept.

El și multimea se îndreptără spre marea piață din fața templului.

Și din sanctuar ieși o femeie numită Almitra. Și ea era preziecătoare.

El o privi cu multă tandrețe, căci ea a fost cea care l-a urmat și care a crescut în el încă din prima lui zi în cetatea lor.

Și ea l-a întâmpinat spunându-i:

— Profet al lui Dumnezeu, în căutarea nemărginirii, ai cercetat îndelung întinderea mării în așteptarea corabiei tale.

Iar acum corabia ta a sosit și trebuie să pleci.

Mult prea adânc este dorul tău pentru țara amintirilor tale și pentru lăcașul celor mari năzuințe ale tale; aşa că dragostea noastră nu te va lega, nici nu te va mai ține.

Însă te rugăm ca, înainte să pleci, să ne vorbești și să ne oferi din înțelepciunea ta.

Iar noi le-o vom da moștenire copiilor noștri, ei le-o vor da copiilor lor, și nu va pieri.

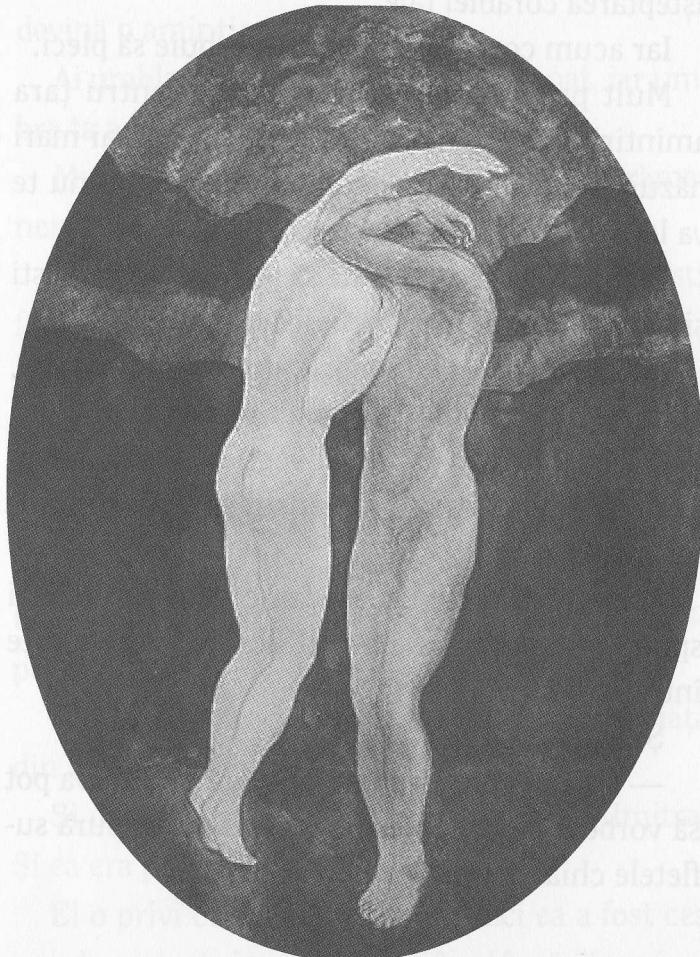
În singurătatea ta, ne-ai vegheat zilele, iar în veghea ta ne-ai ascultat plânsul și râsul somnului nostru.

Acum, dezvăluie-ne, aşadar, ceea ce suntem și spune-ne tot ce ţi s-a arătat despre ceea ce este între naștere și moarte.

Și el le răspunse:

— Oameni din Orphales, despre ce altceva pot să vorbesc dacă nu despre ceea ce vă tulbură sufletele chiar acum?

Chiar dacă vocea ei vă va îmbrățișa cînd
vîntul din nord prăiește grădinile

Iubirea

Atunci, Almitra spuse:

— Vorbește-ne despre Iubire.

Iar el și-a ridicat capul și a privit pe deasupra poporului. Atunci s-a așternut liniștea peste multime. Și, cu o voce măreată, el a spus:

— Când dragostea vi se înfățișează, urmați-o,

Deși căile sale sunt grele și abrupte.

Iar când aripile sale vă înfășoară, lăsați-vă cuprinși de ele,

Deși sabia ascunsă printre penele lor v-ar putea răni.

Și când vă vorbește, să credeți în ea,

Chiar dacă vocea ei vă va împrăștia visele când vântul din nord pustiește grădinile.